

ԲԱՅԱՆՈՐԳՈՒԹԻՒՆ ԼԱՄԱՐՏԻՆԵԱՆ.

Թշուառութիւնը՝ իւր դժնդակ ձեռքը Գաղղիոյ ամենէն մեծ քերթողին վրայ ծանրացոյց. Լամարթին իւր բազմամեայ անխոնջ աշխատութեամբն ալ՝ չկրցաւ, ծանր պարտուցը հատուցումն ընել: Եւ, թեպէտ բոլոր իւր ունեցածը պարտատեարցը ձեռքը բողոց, բայց, աւանդ, իւր զոհերն անբաւական են:

Մարտն — որ քերթողին ծննդեան քաղաքն է — օրինակ տուաւ, եւ բոլոր Գաղղիա շարժեցաւ ի գուր, եւ ի հրաւեր Գաղղիոյ պատասխանեց ամբողջ եւրոպա: Ամեն տեղ եռանդուն համակրութիւն մը տեսնուեցաւ, բազմահոգակ մատենագրին ու այն արիասիրտ քաղաքացւոյն վրայ՝ որուն զօրաւոր ձայնը 1848ին զանիշխանութիւնը զարկաւ, ու ցրուեց: Իւր քաղաքակցացը ձայնին՝ բազմաթիւ բաժանորդութիւն մը բացուեցաւ, եւ գլխաւ օրինակի Գաղղիոյ Ինքնակալին, եւ կայսերական տան, հարուստն ու աղքատ ըստ իւրեանց կարողութեանը կփութան ձեռքերէն եկած նուէրն ընելու:

Կրնամք միւս ազգերէն ետեւ մնալ մեք Հայկազունքս՝ որոց Լամարթինի անունը այնքան քաղցր յիշատակներ մտքերնիս կծնուցանէ: Քանիներ չկան մեր մէջ որ իւր իսկ բերեն լըսած են — ինչպէս մեք նորէն դեռ այսօրեւս — ազգիս վրայ ունեցած առանձին սիրոյն ու համարժանը վկայութիւնը: Քանի քանի անգամ իւր զրուածոցը մէջ, ու Հայոց քովն օրեւանած ատեն ըրած ընտանի խօսակցութեանցը մէջ զմեզ իրեն *կոյարքք* չէ կոչած:

Այս անուանը վրայ այն ատեն հպարտութիւն մը կզգայինք, իսկ այսօր ցուցնեմք աշխարհի թէ արժանի էինք եւ եմք միշտ այդ անուանը: Հնապա մեք եւս մեր օգնական ձեռքն երկնցնեմք այն հանճարոյն՝ զոր ձախորդութիւնը կհալածէ, եւ մեր ձայնին, ի ձայն Հայաստանեայց՝ շարժին բոլոր Արեւելք՝ Լամարթինին երեւակայութեան հայրենիքը:

Թեպէտ արդէն Գաղղիոյ լրագիրք բաժանորդաց անունները կհրատարակեն, բայց մեք եւս քաղցր պարսք մը պիտի համարիմք Աղաւնոյս մէջ հրատարակել առանձինն այն Հայկազն բարեւարաց անունները՝ որ մեր ձեռքով այս բաժանորդութեան մասնակից ըլլան:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՎԱՐՃԱՐԱՆ.

Վարժարանիս աշակերտները բաց ի տարեկան հարցաքննութիւնէն նաեւ երեք ալ եռամսեայ քննութիւններ ունին, զոր երեք ամիսն անգամ մը կընեն առաջի բոլոր վարժապետաց եւ վերատեսչաց, մի առ մի քննուելով իրենց այն երեք ամսուան կրօնասիրութեան, կանոնապահութեան, բարեկարգութեան եւ ուսմանց մէջ ցուցուցած ընթացքը. եւ ով որ տասութիւն *բարի վկայութիւն* է ստացել՝ ըստ արժանաւոր *մրցանակի* արժանի կըլլայ: Բարի վկայութիւն մը ստանալու համար պէտք է որ շաբթուան մէջ ամենեւին պատիւ առած ըլլայ եւ վարժապետները զոհ ըրած ըլլայ դասերուն մէջ, ընկերաց հետ սիրով վարուած, եւ կրօնական պարտքերուն մէջ անբերի գտնուած:

Այսպիսի բարեկարգ ու շանասիր աշակերտ մը ամսուան մէջ 4 վկայութիւն կընայ ընդունիլ, երեք ամսուան մէջ ալ՝ 12, որով եւ Մրցանակի արժանի ըլլայ:

Ասկէց զատ կրնան աշակերտք նաեւ ամեն ամիս մէյմէկ բարի վկայութիւն առնուլ սովորած իւրաքանչիւր ուսմանց ամսական քննութեանց մէջ առաջին գտնուելով, զոր նոյն ուսմանց վարժապետք առանձին կընեն ու վկայութիւն կուտան:

SOUSCRIPTION LAMARTINE.

Le malheur pèse de sa lourde main sur le plus grand poète dont s'honore aujourd'hui la France. Malgré un travail opiniâtre de plusieurs années, Lamartine n'a pu faire face à des obligations impérieuses. En vain il a fait à ses créanciers l'abandon de tous ses biens, ce sacrifice est insuffisant.

Mais grâce à l'initiative de Mâcon, sa ville natale, la France s'est émue de cette cruelle position de l'honnête homme, et l'Europe entière a répondu à l'appel de la France. Partout la plus vive sympathie s'est manifestée pour l'illustre écrivain, pour le citoyen courageux dont la parole puissante a dissipé l'anarchie dans les journées de 1848. A la voix de ses compatriotes, des listes nombreuses ont été ouvertes, et à l'exemple de S. M. l'Empereur et des membres de la famille impériale, riches et pauvres, chacun dans la mesure de ses forces, s'empresse d'apporter leurs offrandes.

Restérons-nous en arrière, nous Arméniens, à qui le nom de Lamartine rappelle tant et de si doux souvenirs? Combien de nos compatriotes, comme nous-mêmes ces jours derniers encore, ne l'ont-ils pas entendu proclamer son amour pour notre nation? Que de fois dans ses écrits comme dans ses conversations familières au milieu des Arméniens, ne nous a-t-il pas appelés *ses frères*?

Nous nous enorgueillions alors de ce titre; aujourd'hui nous montrerons que nous en sommes toujours dignes. Tendons, nous aussi, une main secourable au génie que l'adversité poursuit, et qu'à notre voix, à la voix de l'Arménie, puisse s'émouvoir l'Orient, la patrie d'adoption de Lamartine, la patrie de son imagination!

Quoique les Journaux français publient les noms des souscripteurs, nous nous ferons un plaisir de citer dans notre journal: La Colombe du Massis, les personnes qui auront bien voulu user de notre entremise pour faire parvenir leurs souscriptions.

COLLÈGE NATIONAL ARMÉNIEN.

Outre les grands examens de fin d'année, les élèves ont encore à subir trois examens trimestriels en présence des directeurs et de tous les professeurs. Ils portent sur la conduite religieuse, l'observation des règlements, le bon ordre et les progrès dans les études pendant le trimestre; et tout élève qui, dans ce laps de temps, a mérité douze témoignages, obtient un prix. Un témoignage de satisfaction n'est accordé à un élève qu'autant qu'il n'a pas été puni dans la semaine, qu'il a satisfait tous ses professeurs, qu'il n'a eu que de très-bons rapports avec ses camarades et qu'il a été irréprochable dans l'accomplissement de ses devoirs religieux.

Un bon élève, un élève studieux peut ainsi obtenir quatre témoignages dans le mois, douze dans le trimestre et mériter un prix.

En outre, les élèves obtiennent un témoignage de satisfaction accordé par le professeur toutes les fois qu'ils sont premiers dans une des compositions mensuelles pour chaque faculté.

Մրցանակի արժանի եղողը բաց ի գովաստից, ի պատուոյն եւ ի սիրալիր մեծարանաց զոր կվայելէ ի վարժապետաց եւ յաշակերտակցաց, պատուական զիրք մըն ալ պարգեւ կընդունի ի Վերատեսչաց ի նշան սիրոյ իւրեանց եւ զոնորեան :

Այս տարուան առաջին եռամսեայ քննութիւններն եղան ամսոյս առաջին օրերը. եւ րեպէտ անոնց վկայագիրը դրկուած է իւրաքանչիւր ծնողաց, բայց եւ այնպէս՝ յուրախութիւն նոցա, ի խրախոյս քաջագոյն աշակերտաց, եւ ի խնդակցութիւն ազգասիրաց՝ կնրատարակեմք այս եռամսեան մէջ մրցանակի արժանի եղեալ մեր սիրելի ու ժիրաժիր աշակերտաց անունները, որ են Պարոնայքս

ԹԱԴԷՈՍ ՊԵՂԵԱՆ	48	բարի վկայութիւն
ԿԱՐԱՊԵՏ ՇԱՀԱԶԵԱՆ	16	»
ԽԱԶԻԿ ՏԱՄԱՏԵԱՆ	15	»
ՕԳՈՍԻՆՈՍ ՔԱՌԷ	12	»

Celui qui a mérité un prix, outre l'honneur qui lui en revient, les éloges, la considération des professeurs et de ses camarades, obtient encore des directeurs un livre de valeur, comme une marque de leur affection et de leur satisfaction.

Les premiers examens trimestriels de cette année ont eu lieu au commencement du mois, et quoique les bulletins aient été envoyés aux parents, nous nous empressons de publier les noms de ceux de nos chers et studieux élèves qui ont mérité l'honneur d'avoir un prix. Ce sera pour eux un encouragement, un sujet de joie pour les parents et un plaisir pour les compatriotes.

Ce sont : MM.

THATÉOS BÉGUIAN,	18	témoignages de satisfaction.
GARABED CHAHBAZIAN,	16	»
KHATCHIK DAMADIAN,	13	»
AUGUSTE CARRÉ,	12	»

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ԱՆՁՈՒԿՔ ՀԱՅՐԵՆԵԱՅ

ԱՌ՝ S. ՄԿ*** ՄՈ***

Ա

Հայաստան, քաղցր իմ Հայաստան,
Ոգիքս յանունդ հալեցան.
Մինչեւ ցերը եւ ի քէն պանդուխտ,
Ոգիդ իմ Երբ լըցցի ուխտ :
Արդեօք աչքս անձկալից
Երբեմն ըզբեզ տեսցն.
Աչքս այս արտասուալից
Երբեք դադարեսցն.
Շուրքն իմ ի հողդ կենսաւոր
Տացի՜ զհամբոյրն ուխտաւոր.
Արդեօք գլուխս վըշտակոծ
Հանգիցի՜ քոյդ ի ծոց :

Հայաստան, սեր իմ Հայաստան,
Ոգիքս ի տենչդ հալեցան .
Մինչեւ ցերը եւ ի քէն պանդուխտ,
Սըրտիս իմ Երբ լըցցի ուխտ :

Բ

Հայաստան, իմ սերձ Հայաստան,
Ո՞վ երկիր նրախական,
Հընոց կենաց եւ որորան,
Հաշտարար երկնից խորան.
Ի քո սուրբ հովանիս
Ո՞վ զնըժղեն տանէր զիս.
Ո՞վ ի ստուերսդ երազմոյն
Ըզնախնեացս հեղեք քուն,
Անմահութեանց վեհարուն
Մըծել անդ զօղ եւ զաւին,
Եւ զաստեացրս վըշտաց
Գրտանել կատարած :

LE DÉSIR DE LA PATRIE

A M. ME*** MO***

I

Arménie! ma douce Arménie!
A ton nom, mon âme se fond de désirs;
Jusques à quand, exilé, me faudra-t-il errer loin de toi?
Quand sera satisfait le vœu de mon cœur?
Mes yeux arides
Te verront-ils encore une fois?
Cesseront-ils de pleurer
Ces yeux inondés de larmes?
A cette terre de vie
Mes lèvres donneront-elles le baiser du désir?
Ma tête accablée de tant de maux
Se reposera-t-elle sur ton sein?

Arménie! mon amour! Arménie,
Au désir que je ressens pour toi, mon âme se fond;
Jusques à quand, exilé, me faudra-t-il errer loin de toi?
Quand sera satisfait le vœu de mon cœur?

II

Arménie! ma noble Arménie!
O terre sacrée!
Berceau et foyer de la vie!
Autel réconciliateur!
Qui me transportera, pauvre exilé,
Sous tes saints ombrages?
Dans le mystérieux Érasmoûn,
Qui me versera le sommeil de mes ancêtres?
De la sublime immortalité
Qui me donnera d'aller y respirer l'enthousiasme,
Et trouver la fin
Des peines d'ici-bas?